

**Uchwała Nr XXXVIII/234/2013**

**Rady Gminy Pęczniew**

**z dnia 15 listopada 2013 roku**

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pęczniewie**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym ( Dz. U z 2013r., poz. 594,645) oraz art. 229 ust.3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267)

**uchwała, co następuje:**

- § 1. Stwierdza się, że skarga wniesiona na Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pęczniewie przez Panią Honoratę Wójcik dotycząca ponoszenia odpłatności za pobyt babci Pani Wacławy Miłaczewskiej w Domu Pomocy Społecznej przez wnuczkę Panią Honoratę Wójcik jest niezasadna.
- § 2. Niniejszą uchwałę należy przekazać wnoszącemu skargę – Pani Honoracie Wójcik.
- § 3. Wykonanie Uchwały powierza się Wójtowi Gminy Pęczniew.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

*Yury Zych*  
Jury Zych

## Uzasadnienie

W dniu 28 marca 2012 r. została zawarta umowa zgodnie, z którą Pani Honorata Wójcik – wnuczka Pani Waławy Miłaczewskiej zobowiązała się do ponoszenia opłat w wysokości 500,00 zł miesięcznie. Odmawiając ponoszenia opłaty w wyższej wysokości, mimo iż dochód Pani rodziny uzasadniał ponoszenie opłat do pełnej wysokości. Umowa wskazywała, iż Pani Honorata Wójcik zobowiązuje się do ponoszenia opłaty za cały czas pobytu babci w DPS, w §3 zaś przewidywała, iż w przypadku niewywiązywania się z opłaty Gminie Pęczniew przysługuje prawo dochodzenia zwrotu poniesionych na ten cel wydatków. We wrześniu 2012 r. Pani Honorata Wójcik złożyła podanie o zmianę decyzji dotyczącej pobytu babci Waławy Miłaczewskiej w DPS. Pani Honorata Wójcik nie jest stroną tej decyzji i nie przysługuje jej prawo złożenia wniosku o jej zmianę. Zgodnie z art. 64 ustawy o pomocy społecznej z dnia 12 marca 2004 r. przysługuje jej prawo do ubiegania się o częściowe lub całkowite zwolnienie z ponoszonej przez nią opłaty. Wobec powyższego wniosek Pani Honoraty Wójcik został zakwalifikowany, jako wniosek o zwolnienie z opłaty. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Sieradzu w postanowieniu w sprawie o sygn. akt SKO.401/674/PM/10 z dnia 14 września 2010 r., gdzie stwierdzono, iż postępowanie w sprawie zwolnienia z opłat jest sprawą administracyjną kończącą się władczym rozstrzygnięciem organu, czyli decyzją. O takim zakwalifikowaniu wniosku Pani Wójcik została poinformowana pismem z dnia 9 października 2012 r. co, do którego nie wniosła żadnych uwag. Jednocześnie należy wskazać, iż Pani Wójcik nie napisała w żadnym piśmie skierowanym do GOPS-u, do czasu wezwania do zapłaty, iż wypowiada przedmiotową umowę. Po przeprowadzeniu skomplikowanego postępowania wyjaśniającego z uwagi na fakt, iż dane o dochodach podane we wniosku nie zgadzały się z innymi dokumentami zebranymi w sprawie, została wydana decyzja administracyjna o odmowie zwolnienia Pani Honoraty Wójcik z obowiązku ponoszenia opłat za pobyt babci w DPS. Od przedmiotowej decyzji Pani Wójcik odwołała się do SKO. Organ odwoławczy uznał, iż w przedmiotowej sprawie nie powinno być prowadzone postępowanie administracyjne, wobec powyższego uchylił decyzję i umorzył postępowanie. W uzasadnieniu swojej decyzji Samorządowe Kolegium Odwoławcze na 4 str. wskazało „ Zaznaczyć należy, iż do chwili obecnej postanowienia zawartej umowy są wiążące zarówno dla Honoraty Wójcik, jak i organu I instancji(...) . Zmiana wysokości zobowiązania nastąpić może jedynie na skutek zmiany obowiązującej strony umowy. W przypadku braku porozumienia, co do wysokości umowy każda ze stron ma możliwość wypowiedzenia umowy. Pani Honorata Wójcik nigdy nie wystąpiła do GOPS-u o zmianę umowy. Po decyzji również nie złożyła wypowiedzenia.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż w umowie nie przewidziano wypowiedzenia jej, gdyż Pani Wójcik w umowie zobowiązała się płacić do czasu pobytu babci w DPS. Ustawodawca w art. 64 ustawy o pomocy społecznej wypowiedział się, iż zwolnienie z opłat jest możliwe w przypadkach szczególnych. Zaznaczyć należy, iż dochód rodziny Pani Honoraty Wójcik w znacznie przewyższał kryterium dochodowe. Ponadto należy zwrócić uwagę, iż na stronie 3 uzasadnienia decyzji wskazano, iż „ gmina zastępczo ponosi koszty

pobytu w domu pomocy społecznej, (...) i w tym przypadku gmina ma prawo ich dochodzenia, „nie wywiązują się z wykonania umowy zawartej w trybie art.103 ust.2 ustawy o pomocy społecznej”

Należy ponadto zaznaczyć, iż obowiązkiem Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej jest dbanie o dobro osób potrzebujących, ale również dbanie o wpływy wszystkich należności przysługujących gminie. Stanowi o tym nie tylko ustawa o pomocy społecznej, ale również ustawa o finansach publicznych. W sprawie zwrotu należności ponoszonych zastępczo przez gminy na gruncie ustawy o pomocy społecznej stanowisko doktryny i orzecznictwa jest bardzo rozbieżne. Zdaniem jednych obowiązek zwrotu powinien wynikać z decyzji administracyjnej, zdaniem innych skoro kwestie te winny być określone w umowie, sprawa ta należy do właściwości Sądów. Bez względu na to jakie działanie w tej sprawie zostaną podjęte w celu dochodzenia należności na rzecz gminy, skarga na Panią Kierownik w świetle zgromadzonego materiału nie znajduje uzasadnienia. Skierowanie sprawy do Sądu, co do należności za krótki okres nie jest zasadne, również wydawanie decyzji administracyjnej, której wydanie musi poprzedzać przeprowadzenie postępowania administracyjnego, co miesiąc nie znajduje uzasadnienia.

Skarga będąca przedmiotem rozważenia przez Radę Gminy niniejszą uchwałą, jest drugą skargą złożoną przez Panią Wójcik w związku z pobytem babci w DPS. W poprzedniej skardze skarżąca podnosiła zarzut opieszałości działania w sytuacji, gdy decyzja w sprawie umieszczenia została wydana w terminie 5 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku.

Biorąc pod uwagę powyższe skarga na działania Kierownika nie znajduje uzasadnienia.

Jednocześnie Rada Gminy poucza skarżącą o treści art. 239 kpa zgodnie, z którym w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

*Jerzy Zych*